

Svarende til, hvad der vil gælde i forbindelse med de øvrige EU-landes tiltræden af de to konventioner, foreslås det, at der i sølovens regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i henhold til bunkeroliekonventionen (§ 190) og HNS-konventionen (§ 226) indsættes en bestemmelse om, at anerkendelse og fuldbyrdelse af domme afsagt i en anden EU-medlemsstat sker i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler, som Danmark er omfattet af, herunder tilknyttet ved mellemstatslig aftale. For tiden findes disse bestemmelser i Bruxelles I-forordningen. For så vidt retsafgørelser afsagt i ikke EU-lande vil anerkendelse og fuldbyrdelse i Danmark ske i henhold til konventionernes bestemmelser herom.

Til nr. 3 og 4 (§ 310, stk. 5, og § 429, stk. 3)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af Danmarks tiltræden på mellemstatsligt grundlag af reglerne i Bruxelles I-forordningen.

Sølovens § 310, stk. 1 og 4, indeholder regler om henholdsvis værnetingsaftaler og værneting vedrørende tvister om transport af stykgods. Efter § 310, stk. 5, gælder bestemmelserne ikke, bl.a. hvis andet følger af EF-domskonventionen eller Lugano-konventionen. Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at sølovens § 310, stk. 1 og 4, ikke gælder, bl.a. hvis andet følger af lov om Bruxelles I-forordningen mv. eller af EF-domskonventionsloven, herunder af bekendtgørelser udstedt i medfør af disse love. Dette indebærer, at de nævnte bestemmelser ikke finder anvendelse, hvis andet følger af Danmarks forpligtelser i henhold til parallelaftalen vedrørende Bruxelles I-forordningen eller i henhold til EF-domskonventionen og Lugano-konventionen, der er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse i henhold til EF-domskonventionsloven (bekendtgørelse nr. 70 af 12. februar 1996 om anvendelse af lov om EF-domskonventionen mv. på konventionen af 16. september 1988 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, og de til denne konvention knyttede protokoller mv.)

Sølovens § 429, stk. 1 og 2, indeholder regler om værneting og om værnetingsaftaler i relation til søgsmål om befordring af passagerer og rejsegods. Efter lovens § 429, stk. 3, gælder reglerne ikke, hvis andet følger af EF-domskonventionen. Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at sølovens § 429, stk. 1 og 2, ikke gælder, bl.a. hvis andet følger af loven om Bruxelles I-forordningen mv. eller af EF-domskonventionsloven, herunder af bekendtgørelser i henhold til disse love, jf. ovenfor vedrørende sølovens § 310.

Til § 14

(Sømandsloven)

Til nr. 1-3 (§ 17, stk. 1, nr. 7, § 64, stk. 4 og 5)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af Danmarks tiltræden på mellemstatsligt grundlag af reglerne i Bruxelles I-forordningen.

Af sømandslovens § 17, stk. 1, nr. 7, fremgår, at skibsføreren kan afskedige en sømand, hvis denne indbringer en tvist om tjenesteforholdet for udenlandsk myndighed.

Af sømandslovens § 64, fremgår, at en tvist mellem skibsføreren og en sømand om afregning eller tjenesteforholdet i øvrigt, der opstår, mens skibet er i Danmark, kan indbringes for Søfartsstyrelsen. Opstår tvisten, mens skibet er uden for Danmark, kan den forelægges dansk konsul. Det fremgår endvidere, at tvisten ikke kan indbringes for fremmed myndighed.

Af sømandslovens § 64, stk. 3, fremgår endvidere, at sag mod sømanden kan anlægges ved skibets hjemting, hvis sømanden ikke har andet værneting i Danmark.

Sømandslovens § 64, stk. 4, vedrører deponering af pengebeløb hos konsulen. Af § 64, stk. 4, 3. pkt., fremgår, at beløbet kan kræves udbetalt efter 6 måneders forløb, medmindre tvisten forinden er indbragt for dansk domstol.

Bruxelles I-forordningens kapitel II, afdeling 5 (artikel 18-21), der vedrører sager om individuelle arbejdsaftaler, indebærer, at retterne i andre lande efter omstændighederne vil kunne have kompetence til at påkende sager omfattet af sømandslovens § 64.

Det bemærkes i øvrigt, at forordningens artikel 64 indeholder en særbestemmelse om tvister om hyre mv. mellem en skibsfører og et besætningsmedlem på et søgående skib, der er indregistreret i Grækenland eller Portugal. Efter bestemmelsen kan retten først påkende tvisten, når den diplomatiske eller konsulære repræsentant, som skibet henhører under, er blevet underrettet om tvisten. Bestemmelsen er tidsbegrænset og gælder i 6 år fra forordningens ikrafttræden. Efter parallelaftalens artikel 2, stk. 2, litra d, finder bestemmelsen også anvendelse på skibe, der er indregistreret i Danmark.

Det foreslås, at sømandslovens § 17, stk. 1, nr. 7, ændres således, at skibsføreren kan afskedige en sømand, hvis denne i strid med lovens § 64 indbringer en tvist om tjenesteforholdet for udenlandsk myndighed. Det er således ikke afskedigelsesgrund, såfremt en sømand indbringer tvisten for en udenlandsk ret i tilfælde, hvor denne ret i henhold til bestemmelserne i